

Een brug voor de Switch Road

12 Februari 1916

Veel vervoer en gerij. De straten proppen van de soldaten soms in 2 tot 3 rijen heen en weer, met muziek aan 't hoofd, langs al de kanten der stad.

Het eigen ritme van de loopgravenoorlog stuwt een nooit geziene verkeersstroom door de veel te kleine en smalle straten van Poperinge. Het Britse pendelverkeer zet het bescheiden wegennet onder zware druk. Geregeld moeten herstellingswerken worden uitgevoerd, en waar mogelijk worden bestaande wegen verbeterd of verbreed. De mannelijke burgerbevolking kan aan de slag in de wegenbouw, in dienst van het Britse leger.

27 Mei 1917

Eene optelling om dezen tijd gedaan, geeft den volgenden uitslag: 735 mannen werken voor het engelsch leger aan wegen of waterdienst.

Om de eindeloze verkeersstromen beter te kunnen beheersen, wordt in de binnenstad vrij vlug een stelsel van éénrichtingsverkeer ingevoerd. En later komen er ringwegen die het doorgaande verkeer buiten de stadskern moeten houden. Waar de noordelijke Switch Road de Poperingevaart moet dwarsen, bouwen de Britse genietroepen deze brug, langs hier marcheert het voetvolk naar hun rustkampen in Proven of Watou.

10
ROGERUM

We keren terug langs het kasseipad, stroomopwaarts langs de Poperingevaart.

Welcome yourself to T.H.
 Een huis weg van thuis

Maurice Coevoet

In november 1915 besluit Maurice Coevoet met vrouw en kinderen de stad te verlaten, om in Roesbrugge-Haringe een veiliger oord op te zoeken. Zijn grote burgerhuis – Rue de l'Hopital n°35 – komt dus leeg te staan, precies in de periode waarin de 6de Britse Divisie op zoek is naar een geschikt onderkomen voor haar soldatenclub.

De Plaatscommandant brengt beide partijen met elkaar in contact, en op 11 december 1915 opent aalmoezenier Philip Clayton hier de deuren van zijn "Talbot House". Vanaf die eerste dag vinden duizenden soldaten in deze "Every Man's Club" een huis weg van thuis.

Philip Clayton

